

מרקו סולומון (מעין צבי): נפל גם בחלקי הכבוד, לברך את מילק במילות פרידה. מטבע הדברים, פרידה יש לה שני צדדים, וזה כבר העיר בן-אהרן, בתחילת דבריו. מצד אחד אנחנו עושים את חשבון הנפש, ורואים את כל העבר, ככה ברגע מסויים, מה עשינו במשך תקופה ארוכה, וקצת נצבט בלב, שאנחנו צריכים להתחיל בדבר חדש. תהליך כזה עובר כל איש. למילק יש לו את הזכות, וזו זכות לבודדים בלבד, שהוא יכול להגיד לעצמו: הנה אני הקמתי מפעל של גידול דגים בישראל, כאשר הרבה מאוד חברים, אנשים, לא האמינו שניתן להקים מפעל כזה, בארץ, חסרת מים. לא ארבה לספר על כל אורך התקופה, של 40 שנה. ברצוני להתייחס אך ורק, לתקופה שעבדתי אתו, במשך 5-6 שנים (וזה תקופה יחסית, קצרה מאוד), ועל התקופה האחרונה. אתייחס, בעצם, לשני דברים שאני חושב אותם לעיקריים - ובראש וראשונה על נושא של קידום הפרוייקטים של הייצוא. אני חושב, שמילק השכיל לראות כל הנולד, ותרם ממרצו לקידום הנושאים האלו. נכון, היו חילוקי דיעות באי-אלו דברים, אבל ככלל - אני חושב שמשרד החקלאות, לא במעט בהשפעתו של מילק תרם רבות ע"י העברת תקציבים לנושאים האלו. ומי שחושב שניתן הדבר להיעשות, תוך שנה-שנתיים-שלוש, לראות את התוצאות - הוא טועה. הדברים האלה נעשו לפני מספר שנים - התוצאות נקצור בעוד שנים מעטות. בשטח נוסף, בו עבדנו יחד, בהיותו חבר המזכירות הוא תרם רבות, הוא יצירת המבנה של ארגון מגדלי דגים בקשר למשרדי ממשלה. במבנה של ארגון מגדלי דגים, יש ייחוד, שאינו בענפים אחרים. עצם זה שחבר יכול לקום ולדבר ואתה לא יודע בעצם מאיזה שטח בא: האם ממשרד החקלאות, או מהמגדלים, או מצד שה'ם, זה אומר הרבה. אנחנו, בעצם, משפחה אחת - ואין זה משנה מאיזה שטח באת. כולם תורמים לנושא משותף אחד, וזה של גידול דגים.

חברים יכולים לומר: אין זו חכמה, כשמדובר במשק קיבוצי. זה איננו כך. יודעים לי מקרים של מפעלים איזוריים, ואפילו אירגונים, שהמלחמה בין הקיבוצים ובין האיזוריים - היא גדולה שאיננו יכולים לתאר זאת לעצמנו, והמלחמה היא במחירים, בכמויות, ובזכויות שיווק. אנחנו השכלנו לעשות, ע"י שיתוף פעולה של כל המערכת שנוכל היום, בשטחים רבים, להגיע לעמק השווה, ולפתור בעיות. מי שחושב שהדברים האלו נבנים מהיום למחר - הנו טועה. אלה דברים יסודיים, שנבנו בעבר, ומילק הוא בין המיסודים, ואנחנו היום ונהנים מהם. בדיונים של המזכירות, כשרנו בנושאים רגישים מאוד, בין האיזוריים. היה מילק לעזר רב, הודות לנסיון הרב שהוא צבר, בהרבה שטחים, ניווטנו את המערכת כך, שבעצם כל האיזוריים יצאו נשכרים. ולנסוף, יש לי בקשה בעצם, לחברי המזכירות הפעילה של הארגון. אני חושב שצריך להתעלות, ולהסכים וללראות את הדברים באור הנכון. אני חושב שלחברים שהשקיעו ממרצם, ושנות חיים - הנסיון שהם רכשו הוא נסיון גדול, וצריך להפיק את מלוא התועלת מהנסיון של החברים האלה. צריך להמשיך ולקרב אותם לנושאים, ולשמוע בקולם, לקבל את דעתם, לקרבת למסגרת של המערכת הכללית, כי בסופו של דבר - הם השקיעו שנים רבות מכוחם וממרצם להקמת הארגון הזה.

מילה נוספת אחת, על דמות שהיא עומדת "מאחורי הקלעים", והיא איננה כאן - אני חושב שהארגון חב לה הרבה מאוד תודה. והדמות הזאת היא שרה, אשתו של מילק, שידעה טוב לנווט את העניינים, להשקיט - כאשר הטונים עלו מעל ומעבר - והורידה אותם לפרופורציה הנכונה. אני חושב, שבסופו של דבר זה תרם למערכת הכללית של הארגון, על אף שהיא נמצאת, בעצם, בבית - וחבל שאיננה נמצאת אתנו כאן. בסופו של דבר אני רוצה לאחל למילק הצלחה, כמי שסיים איזשהו חלק, פרק בחיים, ואני משוכנע שיתחיל במישנה מרץ בדברים חדשים, בפרק נוסף בכל שטח - לו יתמסר. יחד עם זה, משאלתי שישמור קשר הדוק עם המערכת הכללית, בכדי שנתברך מנסיונו העשיר שצבר במשך השנים.